

? HVAD MENER LÆRERNE OM OK18-FORLIGET FØR URAFSTEMNINGEN

Foråret blev kendetegnet ved langstrakte og tunge forhandlinger om arbejdsvilkårene for landets folkeskolelærere. Vi har besøgt Læssøesgades Skole for at give fire forskellige lærere en stemme i debatten om løn, pauser og forberedelsestid.

TEKST Alexander Loft Birkmose FOTO Daniel Skinbjerg

"VI SKAL HAVE ÆNDRET ARBEJDSSTIDEN"

> JAN HERFELT

UNDERVISER I GEOGRAFI, FYSIK, KEMI, BIOLOGI OG MATEMATIK. ARBEJDET I 27 ÅR PÅ LÆSSØESGADES SKOLE.

Jeg har mest fulgt med i forhandlingerne på TV, men det har været vanskeligt at blive klog på. I forhold til sidste forløb i 2013 lyder det til, at der har været lidt mere forhandling denne gang – også på baggrund af at flere fagforbund gik sammen og arbejdede ud fra en musketered.

Jeg stemmer nej, fordi der i medierne har været enormt meget fokus på den betalte frokostpause og løn. For det første kan man diskutere, hvor meget pause vi egentlig har. Vi skal ofte lave noget, mens vi spiser vores madpakke. Men jeg mener slet ikke, at det handler om pausen og løn.

Mit store fokuspunkt er at få ændret vores forberedelsestid og de fysiske rammer, som vi har i den danske folkeskole. Det hører man meget lidt om. På det område ved jeg, at jeg langt fra er den eneste, som mener, der skal gøres noget.

Mit håb ved et samlet nej er, at man kigger på vores arbejdstid og får den ændret, så der bliver klart mere tid til planlægning. Når det gælder kommissionen, der skal undersøge vores arbejdstid, har jeg et ben i hver lejr. Jeg er spændt på, om de får alle aspekter med.

"DET ER DEN BEDSTE AFTALE, VI KUNNE FÅ"

> NIELS HENNEBERG

UNDERVISER I HISTORIE OG SAMFUNDSFAG. ARBEJDET I 4 ÅR PÅ LÆSSØESGADES SKOLE.

Jeg stemmer klart ja, fordi jeg er helt sikker på, at det var det bedste, vi kunne få. Der er ingen idé i at stemme nej, for så kommer der et indgreb efter kort tid.

Det har været spændende at følge med i forhandlingerne. Med Anders Bondo Christensen i spidsen for os som chefforhandler, må vi konstatere, at når han ikke kunne få arbejdstidsaftalen igennem, var det fordi, at det simpelthen ikke kunne lade sig gøre.

Jeg synes faktisk, at vi har en udmærket løn. Den klager jeg ikke over. Det er mere arbejdsforholdene, jeg synes, man skulle have gjort noget ved. Der er alt for mange undervisningstimer på skemaet i forhold til den tid, vi har til forberedelse. Det var en skam, at reformen fra 2013 skulle finansieres på den måde.

Jeg er tilfreds med kommissionen, der skal undersøge mulighederne for en arbejdstidsaftale. Jeg tror på den – jeg er nødt til at tro på den. Jeg vil gerne give den en chance. Derfor har jeg heller ikke på noget tidspunkt overvejet at stemme nej til forliget.

"JEG STEMME JA, SELVOM JEG IKKE ER TILFREDS"

> DITTE BRØGGER JAKOBSEN

UNDERVISER I DANSK, IDRÆT OG MADKUNDSKAB. ARBEJDET I 9 ÅR PÅ LÆSSØESGADES SKOLE.

Jeg har fulgt rimelig godt med i debatten om OK18-forliget. I perioder mere end andre – for nogle gange blev man også lidt træt af at høre om forhandlingerne, når der ikke skete så meget. Det har naturligvis også fyldt i samtalerne på lærerværelset, især når vi ikke vidste, hvor forhandlingerne bar henad. For en konflikt ville have store konsekvenser for vores elever, når det gælder undervisning og eksamener.

Jeg klager naturligvis ikke over en lønstigning. Men jeg er ikke utilfreds med min nuværende løn – den er okay. Vi er gået efter at få ændret arbejdstiden. Så på en eller anden måde er jeg skuffet over, at de ikke har fundet en løsning med vores arbejdstid, når de har brugt så lang tid på forhandlingerne. Det kan ikke passe, at det skal være så svært at finde en løsning.

Jeg er ikke tilfreds med kommissionen, der skal undersøge vores arbejdstid. Det er lidt en måde at spise os af på. Det bliver spændende at blive klogere på, hvad de finder ud af i kommissionen i sidste ende. For hvad så næste gang? Skal vi igennem det sammen igen?

Jeg stemmer ja til forliget, for jeg tror ikke, at jeg ville få noget ud af at stemme nej. Vi kunne ikke få en bedre løsning nu og her – især når vi har haft så mange i ryggen.

"MIT HJERTE SIGER NEJ, MENS MIT HOVED SIGER JA"

> ANNE KIRSTINE GUNDAHL NØRREMARK

UNDERVISER I DANSK, HISTORIE, KRISTENDOM, ENGELSK, MUSIK OG VALGFAG. ARBEJDET I 10 ÅR PÅ LÆSSØESGADES SKOLE.

Jeg er i tvivl om, hvad jeg skal stemme. Det tiltaler mig at stemme ja, fordi vi nu får et samarbejde op at stå og muligvis får en arbejdstidsaftale på sigt. Men det er lidt vanskeligt at gennemskue, hvad det munder ud i.

Jeg har fulgt rimelig meget med i forhandlingerne. Jeg kan ikke forstå, hvorfor politikerne ikke bare kan give os en arbejdstidsaftale. I virkeligheden ville de fleste lærere i Danmark være tilfredse, hvis der blev lagt et loft over vores forberedelsestid med maksimalt 26 undervisningslektioner for en fuldtidsansat lærer. Det er faktisk den ene ting, de skal have styr på, og jeg har svært ved at begribe, hvorfor det skal tage så lang tid at få i mål.

En lønstigning hjælper ikke noget, hvis man er gået ned med stress, fordi man ikke kan udføre sit arbejde. Vores løn bliver nu forhøjet for flere faggrupper, fordi vi stod skulder ved skulder. Men jeg synes egentlig, at vi havde en fin løn før.

Stemmer jeg ja, samtykker jeg, at forliget er i orden. Men det synes jeg overhovedet ikke, at det er, fordi vi mangler at få styr på arbejdstiden. Så mit hjerte siger nej. Når det er sagt, er alternativet en konflikt, og det får man sjældent noget godt ud af. Det ville ikke positionere vores faggruppe specielt godt blandt befolkningen eller hos politikerne. Så min grund til at stemme ja vil være for at undgå en konflikt.